

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bomba irredentovcev.

O tem najnovejšem zločinu irredentovcev v Trstu pozvemo naslednje:

Ko je bakljada veterancev od velike kasarne pomikala se prek „Corso“, vrgla se je na voglu „Via San Spiridione“ pred hotelom „Aquila nera“ mej veterance bomba, katera je pala mej predsednika veterancev nadčastnika pl. Raecke in urednika „Triester Zeitung“ dr. Dorna, razletela se z močnim pokom ter ranila več ljudij, izmed katerih je 15letni dijak Angelo Forti uže umrl. Zgoraj imenovanemu dr. Dornu zdrobljeni sta obe kosti desne noge, v bolnišnico vzeli so do zdaj 4 osebe, namreč Matijo Milič, Andreja Zuliana, Evgena Baita in Cosimo Bildoro. Več oseb je lahko poškodovanih.

Vržena bomba bila je iz ulitega železa, inozemsk fabrikat in ima podobnost s tistimi bombami, ki so se pred nekoliko leti pri neke republikaničnej demonstraciji v Parmi metale. Je li bomba se vrgle izpod strehe hiše št. 9, ali iz jedne sosednih hiš, nij dognano, do zdaj tudi še nijso dobili nobenega krivca, akoravno policija meni, da je zločincem na sledu.

Razburjenost v Trstu je vsled tega atentata, kakor naravno, silno velika in opozarjamo v tej zadevi naše čitatelje na denašnji dopis iz Trsta.

Vsi zdaj v Trstu bivajoči ljudje in vsi časniki brez izjeme soglasijo v tem, da je to grozno dejanje prouzročila „Italia irredenta“, ki je v Trstu tako mnogobrojno zastopana in se dan na dan množi s pustolovnimi lopovi iz italijanskih pomorskih mest. Kar je obupnih in drzovitih elementov v Benetkah, Chioggiji in po bližnjih mestih Italije, vse si daje stanek v našem Trstu, da se dela propaganda za Italijo irredento. Ker so tudi nekateri rojeni Tržičani pristaši te puntarske zveze in ker je osobito

nekaj jako imovitih židov v vrstah progressistov, razpalil se je srd proti Abrahamovim sinovom.

Srd in gnev nad tem krvoločnim dejanjem je pa tem intenzivnej, ker se je dogodilo baš zdaj v pričetku redke slavnosti otvorjenja tržaške razstave in v očigled petstoletnice pridruženja tržaškega mesta k dinastiji Habsburžanov, pri svečanosti tako eminentno mirovnega značaja, katerej je utisnila navzočnost nadvojvode Karla Ljudevita in drugih odličnih članov presvite cesarske hiše tako izreden sijaj.

Gotovo je, da se ta atentat mora pisati na račun posamičnih besnih fanatikov, a ravno tako gotovo je, da nam je te fanatike iskati v vrstah irredentovcev in progressistov, še bolj gotovo pa je, da se je tej svojati nasproti postopalo preveč brezskrbno, indiferentno, da ne rabimo ostrejšega, pa vsekako prikladnega izraza.

Modras, ki se je gojil tako skrbljivo v nedrih, pokazal je svojo naravo in zasadil strupene zobe v nedolžne žrtve, skrbeti bode treba, da se v bodoče to korenito prepreči. Ta žalostna dogodka je zopet dokaz, da je „etwas faul im Staate Dänemark“ in ker uže narodni pregovor pravi, da „riba pri glavi smrdi“, vidimo zdaj žalostno potrjene besede, katere je izustil dr. Vošnjak v državnem zboru, ko je bil govor o tržaških razmerah.

Ne moremo, ker ne smemo pisati, kakor bi radi, to pa javno poudarjamo, da je bil vladni sistem v Trstu do denašnjega dne malo političen, da celo nesrečen. Vedno zvesto udani domačini in vrli okoličani stavili so se v kot, v tem, ko se je šopirilo tujstvo in centrifugalne moči; vsled tega tujstva bilo je možno, da se kaj jednacega pripeti v Trstu, za kateri je vlada in država toliko storila, ob- ipaje ga tako rekoč z dobrotami in podporami.

Kakor moramo prav iz srca obžalovati, da se je ta dogodek vršil v Trstu, ki nosi ponosni nade-

vek „la fedelissima“, da je tekla nedolžna kri, ki utegne vsaj deloma nekoliko kratiti blag uspeh lepe razstave, kakor smo sploh najodločnejši nasprotniki vseh nihilistično-krvoločnih zločinov, ker so vsikdar le izrodek slepega fanatizma in blaznosti ter ne koristijo niti še tako frivolnemu strankarskemu namenu, — nam je ta tržaška bomba vender nekako zadostilo, ker je objavila mnenje in nazore državi, tedaj tudi nam Slovencem, nevarne stranke, ter vzdramila do zdaj spavajoče, ali vsaj le skozi pobarvana očala položaj ob Adriji motreče kroge. Očvrstite, podpirajte slovenski narodni življenj v Trstu in v okolici, dajte mu, kar mu po naravi in po vsej pravici gre, in mirno boste zrl v bodočnost, kajti tak ali jednak zločin je mej vedno zvestimi Slovenci nemogoč!

Nekdaj in zdaj — slovenski jezik pri sodnijah.

Z rzsodbo c. kr. okrožne sodnije v Novem Mestu od 7. decembra 1867, št. 4716 je bil Janez Kavšek zaradi hudodelstva uboja za tri leta v težko ječo in da povrne stroške kazenske pravde obsojen.

O njegovej pritožbi je c. kr. višja deželna sodnija v Gradci z rzsodbo 30. decembra 1867, št. 14864 prvo rzsodbo potrdila. Ob jednom pa je taista višja deželna sodnija c. kr. okrožnej sodniji v Novem Mestu naročila, da pozve, ali so stranke, ki so bile v tej kazenski pravdi zaslišane, nemškega jezika res zmožne in ali so se res v tem jeziku izpovedale (ker so zapisniki v nemškem jeziku narejeni) in da v 4 tednih o tem, kar se je pozvedelo, poroča.

Okrožna sodnija je poročala 28. januarja 1868 pod št. 327 v Gradec tako: „da nobena v preiskavi zoper Franca Kavška zaslišana priča, izvzemši Marije Knez, kakor tudi zatoženec sam nij zmožen

LISTEK.

Pes in mačka.

Humoreska.

(Konec.)

Drugi dan po tem je kar nič nij obiskal. Pa ne, da bi se ta zveza, tako srčna in živa, konečno še razdrila? — Tako nij mislil Ivan Cvet in da-siravno se sicer nij dal tako lahko upogniti, v ljubezni je bil tudi on slabotna človeška stvar. Tretji dan uže je poslal svojej nevesti šopek cvetja in nekaj verzov, ki so imeli nalog, prositi zamere in sprave.

V kolikšnej meri da je Ano pesmica ganila, to se ne vé; morda je je komaj čakala te prilike, kajti jadrno je napisala prav lično pismo in mirno prosila v njem svojega Ivana, naj takoj tisti dan pride k njim. Nu, — in še tisti večer sta bila Ana in Ivan jedno srce in jedna duša. Gospodična je dejala, da obžaluje svojo pregreho in inženir jej je rad odpustil. „Dragorja“ pa ljubila nij. Ali o tem se nij govorilo več!

Poletje preteklo je, izimši male navskrižnosti,

dobro in mirno in zopet so se pričele razprave o poroki in ženitovanji, ki se ima obhajati gotovo še ta predpust.

Sivej „mijavki“ se je pa še vedno dobro godilo. Pregrešila se je tako in tako — ali kaj to? Čim hujše je počenjala, tem bolj jo je gospica Ana zagovarjala in imela tem rajši.

Z zimo vred prišli so v mesto tudi plesovi. Gospica Ana jih je malo zamudila, kar jih je bilo zá-njo pristojnih. Se vé, da brez Ivana Cvetú nij užila nobenega; bolj gotovo pa je bilo, da jo je inženir časih sam spremljal in da so njeni starši ostali doma.

Silvestrov ples je bil vsa leta jako sijajen. Dogovorjeno je bilo, da pride inženir po svojo nevesto; oba veselila sta se neizmerno tega večera, tem bolj, ker je nekaj časa sem njijna ljubezen cvetela močno in brez viharjev!

Ob osmih imel se je ples pričeti v društveni dvorani; ob sedmih je prišel Ivan Cvet, izlikan od nog do glave, k svojej nevesti. Gospodična Ana ga nij še pričakovala, nij se nadejala, da pride tako kmalu, — ustrašila se je in prebledela, ko je ženin stopil v njeno sobo!

In kakšna je bila! — Gospodična Ana bila je popolnem opravljena v svojej plesnej toaleti, le njena glava, njeni lasje nijso še bili urejeni, kar se je lahko takoj opazilo. Ali gospodična Ana tudi nij mogla nikakor ne prikriti, da je močno in strastno razburjena!

„Za Boga svetega, kaj pa ti je, ljuba Ana?“ vprašal je inženir.

„Kaj da mi je?“ — mu je odvrnila vsa nemirna, „vse mi je, vse, vse! — Pa da še ti zdaj prideš!“

„Ali Ana, rotim te, povej mi, kaj se je zgodilo!“

„Nič!“

Inženir nij vedel, kam bi se dejal pred to zastavico. Nevesta pa se je vrgla v fotélj, pokrila si je obraz z obema rokama in jela bridko jokati. Ivanu zazdela se je prekrasna, vender pa je takoj zapazil, da njeni sijajni zlati lasje še nijso razviti. Sočutje mu je preplulo srce, stopil je k njej — ali ona pahne ga od sebe proč, kakor da bi se jej gnusil.

„Pojdi domov!“ — kričala je strastno — „idi le sam na ples! — jaz s tabo iti ne morem!“

„Ana!“

nemškega jezika, torej se v tem jeziku tudi izpo-vedati niso mogli.“

Na to je c. kr. višja deželna sodnija v Gradci z naredbo od 5. februarja 1868, št. 1526 tako-le ukazala:

„C. kr. okrožnej sodniji se naroči, da v imenu višje c. kr. deželne sodnije v Gradci c. kr. okrožno sodnijo v Mokronogu, ki je to kazensko preiskavo vodila, pa se nij držala ukazov naredbe pravosodnega ministra od 5. septembra 1867, št. 8636 in 9396 zaradi tega pokara, ker je propise te naredbe v nemar pustila.“

Ta naredba pravosodnega ministra pa slove tako, da se vsem sodnijam ukazuje: „da

1. vsi zapisniki o zaslišanji samo slovenskega jezika zmožnih priči v prepisnem in ne prepisnem civilnem postopanju,

2. vsi zapisniki o prisegah in posebno vse prisežne formule, ako prisegajoči samo slovenski jezik ume,

3. vsi zaslišalni zapisniki v kazenskem postopanju z okrivljeniki in pričami, ki so le slovenskega jezika zmožni, morajo se odslej zanjprej vedno v slovenskem jeziku spisovati, t. j. ne samo, kakor se je doslej godilo, da se napovedbe in izjave takih strank in priči v slovenskem jeziku poslušajo in potem vse ali deloma po nemški v zapisnik zapišejo, ampak, da se popolnoma po vsej svoji vsebini v slovenskem jeziku v zapisnik vzamejo.“

Bili so sodniki, ki so zahtevali od nižjih svojih uradnikov izpolnjevanje postav in v izvršenje postav izdanih ministerskih naredeb.

Od takrat do danes smo pač napredovali.

Prišel je k starim jezikovnim ministerijalnim naredbam glasoviti ukaz od 18. aprila 1882, št. 20513.

Od tega ukaza semkaj slovenska beseda nij več uzrok ničnosti. Ali tega pa tudi zdaj še nismo in menda ne bomo kmalu doživeli, da bi visoka c. kr. nadsodnija graška karala tiste sodnike, ki vzlic temu najnovejšemu ministrovemu ukazu izpovedbe priči in obdolžencev celo v kazenskih pravih po nemško v zapisnik pišejo, in sicer tako, kot bi dotična stranka res nemško govorila, t. j. v prvi osebi govoreč, — akoravno dotična stranka ne besedice nemškega jezika ne ume. Takih sodnikov je še.

Kdo bo pomagal?

„Slov. Pravnik“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. avgusta.

Na tržaški razstavi, katere slavo skali la je predsinočnim lahonska surovost tako grozno a tudi usodepolno, odlikujejo se osobito bratje Hrvatje. „Vrlo mi je milo, da tudi Hrvatska sodeluje v tako lepe obliki pri tržaški razstavi,“ tako je dejal nadvojvoda Karl Ludvik, ko bili so ga pozdra-

vili v imenu Hrvatske. Cela izložba v krasnem hrvatskem paviljonu napravila je prav prijetne utise na nadvojvodi Karla Ludvika in mladega Stefana, kateri je v lepej hrvaščini živo povpraševal o gospodarskih zadevah v Hrvatskeji. A tudi drugi odličnjaki izrazili so se najpovoljnije o paviljonu in njegovej uredbi. „Akoprem nije“ — pravi dopisnik „Pozorov“ — „bilo tuj zastupnika visoke vlade hrvatske, akoprem neprisustvovala ni naši velikaši kod otvorenja, opet može Hrvatska zadovoljna biti, jer ju je zastupao, kao što to biva već decenija, onaj demokratski elemenat, koj je stvorio skoro sve, što danas Hrvatska na polju kulturnomu posjeduje.“ Sploh vedli so se Hrvatje pri otvorenju razstave jako možko, gledali so, da se je vsak magjarski Eljen takoj oporekel s krepkim hrvatskim Živio. Ali, ali — kaj pové „N. Fr. Presse“! „Po nemški — piše njen poročevalec — govorilo se je pri otvorenju razstave službeno samo v imenu Hrvatske in Bosne.“ Ali je to mogoče, da gre hrvatski in bosenski poverjenik razstave pozdravljat nadvojvodo Karla v nemškem jeziku? Razstavljavci in govorniki družih narodnostij pozdravljali so v svojem narodnem jeziku, samo hrvatski nedoslednež razkazuje bistveno hrvatsko razstavo v hrvatskem paviljonu s hrvatsko trobojnicno cesarjevemu namestniku službeno v nemškem jeziku, ta prikrije in zataji svojo narodnost in on, Hrvat, jemlje za Nemca kostanj iz žrjavice! „N. Fr. Presse“ hvali tega nedosledneža. Ali za vsacega zavednega Slovana je taka hvala velika sramota! Kdaj postanemo mi taki rodoljubi, da vsaj samih sebe več zaničevali ne bomo! Če nimamo narodne časti v sebi, vse je zidano na pesek.

Naredba ministra Conrada, katere po dolgih letih krivice in borbe dodeljuje nam Slovincem **nekoliko jednakopravnosti** v šolah, hudo je užalila mámico „Deutsche Zeitung“. Ubogi mi Slovenci, jokajmo in žalujmo! „Koliko mladih močij obsojenih je zdaj, da jim duh ohromi, kar bodo čez čas bridko objokovali! Če bilo bi Nemcem le zgolj do gospodstva, tedaj bi mogli od veselja poskakovati, da bodo njih narodni protivniki na ta način postali brez moči in orožja za politične boje. Z narodnega stališča nimamo za tega delj ničesar ugovarjati proti takim naredbam; ali za državo težko, da bi bilo prav, če cela generacija vzrase, ki bode tuje vedla se navzoči političnim osnovam cesarstva in katere sinovi in vnuki morali si bodo s težka poiskati onih virov omike, ki so jih lehkomišljeno zasuli njih očetje.“ To je kaj lepo, vi, kolikor vas je pri „D. Ztg.“, da se tako sočutno ozirate na nas Slovencev žalostno usodo. Ali ne mojte jokati! Slovenci bodo tako ležali, kakor si bodo postljali, in sto ljubeznivih „D. Ztg.“ ne bode zabranilo, če Slovenci hote iz proste volje strmo glavi v brezno, katero ste naslikali tako pošastno! Sploh je pa najbolje, da nas pustite pri miru; kolikor menj se take lisičje kreature za nas brigajo, tem rajši! Ali to bi pa prosili, da nam dobra „D. Ztg.“ pojasni, kaj-li misli ona s stavkom, da v Slovincih vzrase cela generacija, „ki se bo tuje vedla navzoči političnim osnovam našega cesarstva“? Prav radi bi vedeli, kako si opraviči sumničenje, katero s temi besedami meče nam Slovincem na glavo, oni in isti nemško-nacionalni list, ki je najbolj drzen in nesramen puncto svojega „Oesterreicherthums auf Kündigung!“

„Osrednje društvo obrtnikov za Moravsko“ sestavilo in poslalo je na državni zbor **peticijo za posvečevanje nedelj**. V tej peticiji tožijo obrtniki, da se zadnjih dvajset let nihče več ne ozira na sveto pismo, ki veli: „Šest dnij imaš delati, sedmi dan pa počivati“. Tega kriv je vedno rasoči verski indiferentizem, a tudi silna konkurenca, slab zaslužek in skrb za življenje. Vidijo se pa žalostni nasledki, kajti „človek ne živi samo ob kruhu“; duša, če hoče biti plemenita, lepa in pravična, potrebuje in mora imeti še druge hrane, katere deli pa se v hiši božjeje, v dobrej tovarišiji in v naročji prekrasne narave. Narod leti v prepad popolne nenravnosti in nečlovečnosti, ker postaja mlačen v veri, mlačen ob jednem v pravici in lepej nravnosti. To zamore obustaviti državni zbor, če uredi posvečevanje nedelj in dodeli ljudstvu priliko, udeleževati se verskih vaj in tako vnemati si dušo za pravo prijateljstvo, za pravico in nravnost in za plemenito razveseljevanje. Brez teh krepostij nij ga blagostanja narodovega niti državega. Tak zakon moral bi se s početka najstrožje izvrševati, da bi bilo kaj vspeha; ali kadar ljudstvo pozna človeško svojo vrednost in vzvišeno nalogo, tedaj bode vedno bolj vnet za blage nauke, vedenje bode lepše in čistejše, čut za pravico toplejši, nego li je to dandenes! — Odbor „osrednjega društva obrtnikov za Moravsko“ sklepa peticijo s tem-le predlogom: „Posvečevanje nedelj in praznikov uredilo naj bi se z zakonom.“

Vnanje države.

Dunavsko vprašanje pride najbrž zopet na dnevni red. Francoska vlada je namreč nedavno poskusila v Bukareštu, pripravi rumunsko vlado do tega, da potrdi in sprejme predlog Barrèrejev.

Ruski razkolniki in staroverci spisali so prošnjo naravnost na carja, v katerej si žele dovoljenja in pravice, da bi smeli svojo vero javno razširjati in zagovarjati. Pričujejo se, da jih popje in policaji preganjajo, kakor se jim zdi. Car da zmirom poudarja, da dosledno izvršuje nazore in načrte svojega umorjenega očeta. Ta pa, Aleksander II. hotel je odpraviti duševno robstvo, kakor je bil odkupil kmeta iz podložništva. Liberalni možje povedali so carju brez okolišev, da zatiranje razkolnikov rodi tisočine na tisočine nihilistov, fanatiziranih še po svoji veri. — Sicer pa so poročila glavarjev ruske zemlje na vlado jako ugodna in tolažljiva. Nič več se ne čuje toliko o nihilizmu. Tako bi bila nadeja izpolnjena in opravičena, da so zadnjič, ko so bili zaprli nekaj teroristov, smrtno zadeli nihilizem. Preplašenje, ki je dokaj zaviralo svobodno delovanje vlade, jelo se je izgubljati, in zdaj deluje se sicer brez šuma, a marljivo. Prav je.

Konferenca v Carigradu pečala se je predvčeranjim z vprašanjem, kako zavarovati sueški kanal. Predlog, o katerem so se konferenčne vlasti bile do dobrega posvetovale, stavil je italijanski pooblaščenec grof Corti. Do zdaj ukrepi v tej zadevi niso še naznanjeni; Agenzia Stefani pravi, da se ustanovi mejnarodna pomorska policija, ki bode jedino čuvala prosto vožnjo po sueškem kanalu.

Iz **Egipta** nij posebnega nič. Francoski vojaci morajo se vrniti domov, in iz vseh brodovij porabi se mora orožje in vojni material. To se mora zgoditi tako, ker francoska zbornica nij dovolila kredita za vojne priprave. — Pred tremi dnevi napadli

„Zapusti me! — Jaz hočem biti sama! — Denes ne maram videti nikogar, nikogar!“

„Kaj sem ti pa storil?“

„Nič!“

„Zakaj me zaničuješ?“

„Za nič!“

„Ali se srdiš ná-me?“

„Näk!“

„Torej mi pa razjasni, kaj je, ljubo dete!“

„Nečem — jaz ne morem!“

Ubozega inženirja se je zdaj tudi obup polastil, ali takoj se je upokojil, primaknil si stol bliže ter sedel poleg neveste. Spet je opazil, da njeni lasje niso bili še urejeni. Čez dolgo udal se je skušnjavi ter vprašal: „Še nisi počesana, draga moja Ana?“

„Näk!“

„Jaz toliko rad gledam tvoje zlate kite!“

Strah je zažaril iz njenih očí, ko ga je pogledala po teh besedah; ustnice so se jej krčevito tresle, kakor da bi hotela dati prav gorjup odgovor in v slepej, ognenej jezi je zakričala:

„Bedak! Saj vidiš, da so zaviti in pripéti!“

Kakor strela z jasnega zadenejo te trpke besede inženirja Cveta. To mu je bilo uže odveč; tako se nij še nikdar spozabila. Hipoma pokrije mu mrz-

lôtna slana srcé; vstal je ter hladno spregovoril:

„Zdi se mi, da ste jako slabe volje, gospica moja, jaz vas delj v njej motil ne bom!“

„Tem boljše“ — odvrnila je srdito.

Ivan Cvet vzame svoj klobuk ter odide; ona ga nazaj nij klicala. Mislil nij več na ples, naravnost domov je odhajal; peklenske moči so hrule po njegovem srci.

„Tega mora biti konec“, — dejal je razsrjen sam pri sebi; — „če je uže zdaj tako, kaj-li bo še v zakonu!“

Da je bila gospodična Ana tako slabe volje, to nij bilo nič čudnega. Komaj pričakujé Silvestro-vega plesu, dovršila je bila svojo toaleto popolnem in je hotela le še — zlate lasé, ki pa niso bili njeni, pravilno na glavo dejati in pripeti. Ali v tistem hipu dobila je mačka „mijavka“, svojo gospo od strani a duhovito opazujoč, muho v glavo, — planila je urno po onih zlatih kitah, ki so ležale na mizici, zgrabila jih z zobmi ter zbežala z njimi, najbrž od strahu pred kričečo gospo in služabnico, pri odprtem oknu na cesto.

Zlatih kit nazaj nij bilo! Ana bi se bila kmalu sesedla od strahu; preklicana mačka spravila jo je

bile ob najlepšo njeno lastnost in ker se izguba nij dala koj nadomestiti, tudi nij bilo več na ples misliti. Vse bi „mijavki“ odpustila, le tega ne!

Tako je razjasnjen ves njen obup, in čudno njeno obnašanje navzlic ženinu se le tako umeti dá! Vso noč pa je gospodična Ana bridko jokala.

Inženir Ivan Cvet prišel je sila potr domov in „dragorja“, ki je čakal na pragu njegove sobe, niti pogledal nij. Odprl je, prižgal luč, in se potem tak, kakeršen je bil, vrgel na divan. Najrajši bi umrl! — Konečno ga pa vender vzdrami pes „dragor“, ki je bil nenavadno nepokojen ter je po sobi sem pa tja nekaj vlačil. Ivan zapazi to.

„Kaj imaš „dragor“? — Aló, sem! Apporte!“

„Dragor“ vedno pokoren, takoj skoči na divan in prinese — razmršene zlate lasé gospodične Ane, ki bi jih inženir ločil izmej tisoči družih las in spoznal v njih zaklad neveste svoje.

Odvzame jih „dragorju“. Po vsem životu se trese, ko zavpraša:

„Dragor, kje si to dobil?“

„Dragor“ odgovoriti nij mogel, zvesto pa je pogledal svojega gospoda. Ko bi imel govora dar, pripovedoval bi morda tako-le: „Gospodar moj! Ko si odhajal, šel sem za Tabo in se vlegel pred stano-

so Arabci oddelek angleških lovcev. Angleži so zbežali. Vse to pa nijma nobenega pomena.

Dopisi.

Iz Trsta 3. avgusta. [Izv. dop.] Pri sinočnjem obhodu veteranov z godbo, vrgel je nekdo železno bombo mej ljudi, katera je počila kot top in razletela se. Ranila je več oseb, mej temi smrtno urednika „Tr. Zeitung“. Nek 10leten natak je takoj umrl, več družih oseb je bilo več ali menj poškodovanih. Veterani se niso nič ustavili, godba je dalje igrala, kakor bi se ne bilo nič zgodilo. Ljudstvo je bilo razdraženo, velika krdela hodila so po Trstu in upila: Fuora Irredenta! Abasso il Progresso, fuora Italijani! itd. V redakciji „Indipendente“ stolkli so vse, jednako v tiskarni Caprin, kjer se „Indipendente“ tiska. Vse je razdraženo in bati se je, da ne nastane nicoj, ko bode to pismo na potu, rabuka. Židje so vsi poskriti, lahoni poparjeni. Vsak pravi, zdaj je treba pokazati, kdo je v Trstu gospodar. Opozoriti pa moramo, da so lahoni premeteni, kajti nikdar ne demonstrirajo proti Slovanom, pač pa proti nemškemu oholemu početju in proti vojaškim ali vladnim stvarim. Irredentovci dobro vedo, ako se tikajo naše stvari, da sprožijo tisto misel, ki še od leta 1868. vsacemu Slovanu v Trstu in okolici v srci tiči, namreč poplačati z domačim navadnim plačilom. Boje se lahoni, da ne bi Slovani planili po konci, kar se pa gotovo zgodi, če se le najmanjšo stvar proti nam zakrivi s kako demonstracijo.

Iz Starega Trga na Notranjskem 1. avgusta [Izv. dop.] (Nemčurski listič na ógledih.) Da Bog naših nemškutarjev nij obdaril s posebnim bistrumom, kadar gonijo svoje deutschkrainersko kljuse v boj proti nam — smrtnim sovražnikom, to vemo in zvedeli smo že davno. A, da z glavo rinejo skozi zid, in hoteči poslopje zidati, pričenjajo pri — strehi, tega bi jim vender ne bili prisojali. Exemplum doceat!

V nedeljo sedimo v čitalnici in čakamo časnikov. Denes jih je pa nekaj več? Kaj pa to? O horribile visu — ne, blaženo zelišče, če tudi iz najzadnjega kotička nemškega kulturoplodnega vrta — „Moniteur“ nemškutarjev! — Ha! in deset rok seza na jedenkrat po njem!

Tako je treba znati, to je zvita buča! Če hočeš seme ljubljansko-kazinske kulture zasejati mej narod, pošiljaj zrno na ogled v čitalnice, v poukazeljno Notranjsko, kjer je zemlja taka, da seme čez noč stoteren sad obrodi, in — za pridušiti se, prej ko bo notranjska slavnost v Postojini, zašel nam bo jedinozveličavni nemški duh v jetra in obisti, oči se nam bodo odprle in prerodili se bomo duševno kakor apostel Pavel. — O uredniče, uredniče,

vanje Tvoje neveste, da bi tebe pričakal. Tedaj pa se priplazi mačka, „mijavka“ mimo mene, držeč te-le kite v gobci. Kot pošten pes črtim vse mačke, in če le morem, katero ugriznem. Skočim torej na njo in jo popadem za tilnik; ona od strahu izpusti kite na tla, zamijavka potem, mene po gobci pošteno s kremplji berljuzne ter uide; jaz pa obdržim to-le kot zmagonosno znamenje zá-se in prinesem domov, da je pred Te, moj gospodar, ponižno položim. — Ali je prav tako, ali nij prav?

„Prav!“ vzkliknil je inženir po kratkem premisleku, vrgel mršôbo na mizo in pritisnil veselega „dragorja“ k sebi. „Torej videz je bilo to, vse sam videz! Ti, dobri moj „dragor“, obvaroval si me grozne prevare; za vedno sem ti obdolžen!“

Drugo jutro poslal je inženir Ivan Cvet razmršene lase v ličnem zavitku gospodični Ani in v priloženem pismu čital se je kratek: „Z Bogom!“

Gospodična Ana nij na to odgovorila ničesar, pač pa si je kmalu izbrala družega, ki ga je znala pošteno togotiti. Prej še pa je bila dala „mijavko“ obesiti.

Inženir Ivan Cvet oženil se je čez leto in dan prav srečno nekje drugje; te sreče pa se je veselil tudi psiček „dragor“ do konca svojih dnij!

vender vam bo treba še v četrtič delati — zrelostni izpit!

Da, ta slavnost, ta „Narodni Dom“, to je pravi pezdír v očeh, ker nova mastna krca po prstih bo to, in to zdaj, ko še niste okrevali od padca, ki ga je prouzročila usodepolna številka 13. — Pri nas zavednih Notranjcih je vaše nemčursko prizadevanje zaman, boste uže morali drugod si iskati blagovoljnih čitateljev.

Iz Ptuj 2. avgusta. [Izviren dopis.] Znana ptica, katera pa letati ne more, vtika glavo v pesek, pa misli, da je skrita svojim sovražnikom. Jednako dela naš gospod doktor, kateri preganja vse liste, ki ne pojó njegove slave. Ali velika nadloga! Zadnji dan pretečenega meseca zjutraj mu prinese strežaj „Deutsche Zeitung“, jedin časopis, kateri mu je še po volji. Navadno se mu sveti lice samega veselja, kadar čita svoj list. Tudi ta dan ga zgrabi z veseljem; klijentov tako nijma, časa ima dovolj, zato začne čitati kakor navadno. Ali kmalu se mu zmračí čelo, oči se mu zasvetijo od same jeze; kakor bi ga bila pičila kača, skoči kvišku, z odprtimi ustnami išče zraka. Kaj je li bilo? Čudo, prečudo se je zgodilo, glej, v omenjenem listu štev. 3798 od 30. julija 1882 stoji od besede do besede: „Pravičnost in člen XIX. temeljnih državnih postav zahtevata pravično naklonjenost drugim narodom v Avstriji. Brez pogojev, brez izjeme mora veljati, da ima vsak človek v večjem številu vkupe živčnega naroda pravico, zahtevati svoje pravo v svojej domovini v materinem jeziku in da občuje s sodnikom in z vsakim uradnikom v jeziku svojega naroda.“ To je zbudilo gospoda, dolgo je trajalo, predno mu oživi jeziček. „O Dunaj! o Sodoma! o Gomora!“ bile so prve besede iz njegovih ust. Celo v „D. Z.“ vrinili so se torej krivi preroki, gotovo bo kmalu konec sveta. Koliko se je trudil g. doktor, da je našel par breznačajnikov, kateri so mu podpišali peticije zoper uradovanje v slovenskem jeziku, zdaj ga pa pušča še „D. Z.“ na cedilu. Ali nij ta katastrofa vreden predmet za tragedijo, katera bi ganila vsako srce?

Iz ormuškega okraja [Izv. dopis.] (Sraka in pavje perje.) Oprostite, gospod urednik, da pridem tako pozno, a prepozno še vender nij. Ker sem uže začel to sitno pravdo, tedaj jo moram tudi končati.

V „Popotniku“ namreč berem, kako se g. F. Majcen, izvrstni in slavnoznani (sic!) prepisovatelj Fr. Ser. Cimpermanove razprave „O basni“, opravičuje v predalih omenjenega lista.

G. F. Majcen pravi, da mu je razpravo dal neki gospod (?) s prošnjo, naj jo pregleda in oceni. Ta skrivnostni gospod pa dalje prosi, naj gosp. F. Majcen to razpravo pod svojim imenom pošlje „Popotniku“, ker si sam ne upa stopiti na javno.

Ali nij to otročja bramba, da se jej človek mora smejati. Bogleme tako nesrečno skepana, da človek takoj ve, pri čem da je. Alea racta est!

Pa mislimo si samo za trenutek, da bi tako bilo, kakor nam F. M. pripoveduje. Mar misli, da se je s tem pred slovenskim svetom opravičil! Ne, marveč v tem vidimo njegovo hlepenje po slavnem pisateljskem imenu.

Pa jaz res nečem g. F. M. časti kratiti, kajti pridobil si je slavno pisateljsko ime.

Jako nesrečno zagovarja se M. v „Popotniku“. Pravi se namreč, da je Majcen razpravo nekoliko izpremenil. Za božjo voljo, naj nam vender pove, kje jo je izpremenil. — Kakih pet besed je zamenjal, drugo je ostalo. Stavki so pa vsi jednaki, vse je pavje perje na tej sraki. Gospod urednik naj vender blagovoli to izvirno razpravo prebrati ter se sam prepričati o resnici tega, kar trdim jaz.

Gosp. F. Majcen naj pa nikakor ne misli, da se je pred svetom omil, nego naj se le pridno ravna po receptu, ki sem mu ga jaz spisal.

Devojan.

Domače stvari.

— („Turnverein“ contra „Slovenski Narod“.) V 22. dan junija t. l. imeli smo tiskovno obravnavo, pri katerej so se kontumacirali prepozno

došli zastopniki nemškega „Turnvereina“. Zaradi formalnega nedostatka je nadsodnija uslišala pritožbo „Turnratha“ in bila je denes zopet obravnava, pri katerej je bil naš po gosp. dru. Zarniku zastopan odgovorni urednik spoznan nekrivim, tožitelji pa so obsojeni, da plačajo stroške. Tako ima gosp. Rüting zopet svoj „transparent“, katerega mu tem menj zavidamo, ker je „Turnrath“ v gori omenjene pritožbi trdil neresnico, kajti niti gosp. Rütinga niti gosp. Schmidta niti koga drugega izmej tožiteljev nij bilo 22. junja o pravem času pri sodniji. Za to imamo tri žive priče, mej temi g. sodnik Čuček sam, kateri je šel celo na sodniški mostovž gledat, nijso uže tožitelji tu. Kako se more tedaj trditi, da je bil g. Schmidt ali kdo drugi o pravem času pri sodniji, nam je neiznajdljivo in se slabo vjema s toli naglašano občutljivostjo glede časti.

— (Društvo „Narodni Dom“) zastopano bode pri veselici na Brezovici dne 6. t. m. po svojem podpredsedniku g. dr. Karolu vitezu Bleiweisu; pri veselici v Sežani pa po predsedniku dr. Alfonzu Mošetju, tajniku Ivanu Hribarju in odborniku dr. Franu Papežu.

— (Ploščo), katera se bode v 15. dan meseca avgusta t. l. slovesno vzdala na Jurčičevem rojstvenem domu na Muljavi, dogotovil je denes naš domači kamenar g. V. Čamernik. Plošča je iz domačega črnega mramorja izdelana v renesančnem zlogu ter ima ta napis:

V tej hiši je bil porojen v 4. dan marnja 1844. leta

Josip Jurčič,

pesnik in pisatelj slovenski.

Postavil hvaležni narod 15. avgusta 1882. l.

Kdor si hoče ploščo ogledati, vidi jo lahko do vtorka v delavnici g. Čamernika poleg mesarskega mostu.

— (Mrtvega našli) so denes v hlevu gostilnice pri Šuštarji tik mostu čez Grubarjev kanal kmetkega fanta Jožo Kraljiča z Vrbiča blizu Št. Jurija na Dolenjskem. Pil je včeraj zvečer v žganjariji Janeza Mahorčiča v Pirnatovej hiši št. 22 na Karlovški cesti, in se je tam vpijanil tako, da so ga nesli v hlev. Ker ima rano na čelu, ga bode komisija denes ogledala, da se vidi, ali se nij zgodilo kako hudodelstvo. Znan je bil pod imenom „Zwergl“, ker je bil jako majhen. Prodajal je zobnike („zahnstocherje“) po Ljubljani, pa tudi beračil.

— (Vabilo na veselico), katero napravi učiteljsko osobje z drugimi rodoljubi v Vremskem-Britofu dne 13. avgusta t. l. na travniku g. Janeza Dekleve, župana, na slavo rojstnega dne Nj. Velikanstva presvetlega cesarja v prid „Narodnemu Domu“. — Spored: 1. Govor. — Cesarska pesen. 2. Petje: „Hajd na noge“. 3. Deklamacija: „Naroda glas“. 4. Petje: „Mili kraj“. 5. Šaloigra: „Poštena deklica“. 6. Petje: „Ne zabi me“. 7. Deklamacija: „Oj zlati čas“. 8. Samospev: „Vesoljnemu svetu“. 9. Šaloigra v dveh dejanjih: „Boječi Matvez“. Igrajo otroci. 10. Petje: „Tiha luna“. 11. Petje: „Konjiček“. 12. Šaljiva loterija. 13. Petje: „Slovo šolarjev“. 14. Telovadna igrlica. 15. „Ples“ na brejarjih. — Vstopnina za osobo 10 kr. Rado-darnosti se ne stavijo meje. — Začetek točno ob 1/2 5. uri popoldne. — K obilnej udeležitvi uljudno vabi učiteljsko osobje. — V Vremah, dne 30. julija 1882.

— (Poroka v postelji.) V Bistrici, Šent Rupertske fare na Dolenjskem, poročil se je te dni 87 let star uže več let v postelji ležeč kmet s svojo 60 letno hišno oskrbnico, katero je uže pred 40 leti, ko mu je umrla žena, vzel v hišo ter jo zdaj s poroko hotel preskrbeti na stare dni.

— (Premembe v lavantinskej škofiji.) Prestavljeni so: g. P. Evstah Puntner kot župnik k sv. Trojici v Slov. Gor.; g. P. Gelazij Rojko v Maribor; g. Martin Kolenko k sv. Martinu pod Wurmbergom; župnik slovenske fare v Mariboru je g. P. Kalist Herič.

— („Slovenski Pravnik“) donaša v 7. številki: Prisega ljubljanskega mesta. — Pristaja li materi nezakonskega otroka v kazenskej pravdi proti (nezakauskemu) očetu pravna dobrota po §.

152, št. 1. kaz. pr. reda? — K. §. 440 kaz. zak. — K. §. 339 obč. drž. zakona. — Nekdaj in sedaj — slovenski jezik pri sodnijah. — Pogodbe o danjanji in jemanji živine v rejo. Kako so se uradniki slovenskega jezika v sodnije in druge urade branili. — Kolekovanje. — Kako se je obnašati občinskim predstojnikom pri sestavi imenika porotnikov. — O pravnej terminologiji. — Raznosti.

— (Magjarsko grozodejstvo.) Kakor poroča „Pozor“, bil je preteklo nedeljo v Dumbovaru, na železnici mej Žakanjem in Batuškom velik boj mej hrvatskimi delavci in magjarskimi kmeti, kateri je imel tolik obseg, da je ubitih 10 Hrvatov, ostalih 25 je ubežalo v leseno barako. A Magjari zažgali so barako in vseh 25 Hrvatov našlo je v ognju strašno smrt. Magjarski listi, ki na vse grlo kriče, ako se kakemu pomagjarenemu židu na Reki zakrivi las, molče o tem zverskem dejanju svojih divjanih rojakov. Pričakovati je, da vsaj sodnije storé svojo dolžnost, da magjarski zlodeji ne odidejo zasluženej kazni.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 4. avgusta. Tri prevozne ladije odplule so včeraj zvečer s topničarstvom in municijo v Aleksandrijo ter vkrajo mej potom vojakov.

London 4. avgusta. Brzjavka angleškega admirala naznanja, da se je Suez zasel brez upora. Egipčanske čete spustile so se v beg.

Aleksandrija 4. avgusta. Angleški vojaki zaseli so trdnjavo Meks. Železnico pri Mihalli razdrli so vojaki Arabija. Večji iztraževalni oddelki našli so pozicije glavnih predstraž Arabijevih skoraj popolnem zapuščene.

Listnina upravnistva. „Tešanj“. Naročnina plačana do 22. septembra t. l.

Poslano

V pojasnilo dopisa od Save 30. m. m. št. 174 „Slov. Naroda“ sem primoran dopisniku odgovoriti, da nas narodnjake na Vidmu ne briga 7 razredna šola v Krškem z nemškim učnim jezikom, marveč naj njegova ponudba našim nasprotnikom v krajnem šolskem svetu velja, da pa mi razširjenje dverazredne narodne ljudske šole na Vidmu v smislu §. 11 šolske postave, dane za Štajersko 14. maja 1869, torej iz potrebe si želimo.

Videm 2. avgusta 1882.

Matija Šusteršič,
krajni šolski ogleda.

Dunajska borza

dné 4. avgusta.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77 gld. 10	kr
Srebrna renta	77 „ 85	„
Zlata renta	95 „ 40	„
1860 državno pesojilo	130 „ 75	„
Akcije narodne banke	826 „ —	„
Kreditne akcije	318 „ 70	„
London	120 „ 20	„
Srebro	— „ —	„

Tuji:

3. avgusta.

Pri **Slonu**: pl. Verneda iz Trsta. — Szvetny z Dunaja. — Karl iz Gorice. — Zetter iz Grada. — Pri **Malié**: Linzer iz Pešta. — Poner iz Kaniže. —

Pri **avstrijskem cesarji**: Filipek z Dunaja. — Habert iz Grada. — Stibil iz Skofje Loke.

Pri **bavarskem dvoru**: Reuschnig iz Trsta. — Kohler iz Kamnika. — Boler z Dunaja. — Wenzel iz Tetschna. — pl. Grünzweig z Dunaja.

Pogrebna ustanov

Frana Doberleta v Ljubljani

priporoča svoje takozvane

imitirane rakve od kovin.

Izdelane so iz lesa v jako lepe obliki in solidno, **slilne** so po metalnej barvi z bogatim vkusnim lišpom od brona **pravim rakvam od kovin popolnem** in so **ravno tako cene, kakor do zdaj navadne lesene rakve.**

Na telegrafično naročilo z naznanjeno dolgotno mero pošiljajo se takoj na vse železniške postaje.

Ustanov deva **na prost oder in pokopava**, ono tudi oskrbi **sijajno dekoriranje in pogrebe** v in zunaj Ljubljane, kakor tudi oskrbljuje **vence in trakove z napisi**, naposled tudi **transport mrličev** na vse kraje to in inozemstva in se priporoča v ceno oskrbovanje. (701—33)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Napol.	9	55
C. kr. cekini	5	66
Državne marke	58	75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119
Državne srečke iz l. 1864	100	172
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	50
Ogrska zlata renta 6%	120	—
„ 4%	88	35
„ papirna renta 5%	87	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	60
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	25

Meteorološko poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
31. julija	Ob 7. uri	738.76 mm.	+14.0° C	brez-vetrije	deloma jasno	2.30 mm. dežja.
	Ob 2. uri	738.90 mm.	+22.0° C	zmerna burja	deloma jasno	
	Ob 9. uri zvečer	740.35 mm.	+16.8° C	slaboten vzhod	jasno	
1. avgusta	Ob 7. uri	741.73 mm.	+13.1° C	brez-vetrije	deloma jasno	0.00 mm. dežja.
	Ob 2. uri	740.37 mm.	+23.2° C	zmerna burja	deloma jasno	
	Ob 9. uri zvečer	739.00 mm.	+17.5° C	brez-vetrije	jasno	
2. avgusta	Ob 7. uri	737.40 mm.	+16.1° C	brez-vetrije	oblačno	0.75 mm. dežja.
	Ob 2. uri	737.20 mm.	+23.7° C	slabotna burja	deloma jasno	
	Ob 9. uri zvečer	737.20 mm.	+19.3° C	slabotna burja	oblačno	
3. avgusta	Ob 7. uri	736.72 mm.	+16.2° C	brez-vetrije	jasno	8.45 mm. dežja.
	Ob 2. uri	734.56 mm.	+19.6° C	zmeren gorenjec	jasno	
	Ob 7. uri zvečer	735.82 mm.	+15.8° C	zmeren gorenjec	jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je ostal na zahodu precej enak, na vzhodu in jugu se je pa v primeri s pretečenimi dnevi vzdignil; vsled tega je bil nekoliko enakomernejše razdeljen in je znašal razloček mej maksimum in minimum 6 mm. Vetrovi so postali vsled tega slabotnejši in so bili menj spremenljivi; sploh so pa prevladovali severni in vzhodni vetrovi. Temperatura je ostala precej jednaka in je bila precej normalna; razloček mej maksimum in minimum je znašal 10° C. Nebo je bilo večinoma ali popolnem ali pa saj deloma oblačno, vreme nestanovitno, po več krajih deževno.

Podpisani priporočam vsem prijateljem in znancem, ki **tržaško razstavo** obiščejo, pa tudi drugim popotnikom svojo gostilno

„Pri veselem spodnjem Kranjcu“

via Belyedere, blizu kolodvora. Dajem poročstvo za točno **postrežbo**, dobro slovensko **kuhinja**, izvrstno istersko **črno vino** (iz Vizinate) in **rumeno štajersko vino** ter za okusno **pivo** Jutmanovo (liter po 30 kr. Preskrbujem pa tudi **prenočišča** po mogoče nizkej ceni.

Spoštovanjem

Fran Bulc,
po domače Novak.

(494—6)

Mazilo za lase!

Po prof. dr. Pithu.

Jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasó lasje, **utrdi** in da lasje **ne izpadajo**, ob enem jim daje **lep lesk** in se uporablja z gotovim vspehom pri tisočih.

1 lonček za dolgo časa **samo 60 novcev** prodaje pravega le lekarna „pri samorogu“, v Ljubljani na Mestnem trgu. (467—3)

Hiša v najem

se dá na **Jesenicah** na Gorenjskem poleg cerkve, s stanovanjem, hlevom in vrtom, v kateri je uže stara spece-rijska prodajalnica z vso pripravo. — Pisma prevzema iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (496—2)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper **neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli** (če izvira bolečina iz želodca), zoper **kró v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vrani, jetrah in zoper zlato žilo.**

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besede: **Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker**, sklenica mora biti zapečatená z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenó **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki némajo teh znakov istinitosti, naj se zavržejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—47)

Tinctura Rhei composita vulgo

Franz-ova esenca.

1 steklenica 10 novcev a. v.

Ta tinktura narejena je iz rož, in je zato tako pri-
ljubljena, ker je ozdravila uže mnogo tisoč ljudi, kar se vidi iz pohvalnih pisem, ki jih izdelovatelj dobiva.

To zdravilo pomaga pri boleznih v želodcu in v tre-
buhu, ozdravi krč in ščipanje v črevesu, prehodno in tre-
bušno mrzlico, zaprtje, hemoroide, zlatenico, glavobol itd.
ter je najbolje zdravilo za otroke zopet gliste. (451—4)

Naročila se proti poštnemu povzetju točno izvršujejo.

„JANUS“

vzajemna zavarovalnica za življenje na Dunaji.

Ustanovljena 1839.

Stanje konec 1881. leta:

Zavarovan kapital v 25,151 policah	Izplačanih za l. 1881	gld. 403.943
Rezervni fond	Izplačanih iz za ustanovljenja čez „	7,000.000
Čisti dobiček (100%)	5,188.159	Dobiček za l. 1881 . . . . .
22% letne premije.		158.190

V zadnjih 10 letih povrnilo se je po čez 20% premije.

Za naročila priporoča se

glavna agentura za **Kranjsko**

v Ljubljani, Mestni trg 14, II. nadstropje.

(478—3)

B. Zegner.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.